

Tres són les grans pasqües cristianes: Nadal, Pasqua de Resurrecció, i Pentecosta.

La primera ha arribat a tot el món i, tot i els excessos, té un sentit ben clar: Jesús, Déu és amb nosaltres.

La segona ha arribat a les comunitats cristianes com a font de joia i esperança: Jesús, mort i ressuscitat ens atreu i allibera.

La tercera, Pentecosta, encara està per descobrir per a molt gent: Jesús compleix la paraula i envia el Sant Esperit.

Sense l'Esperit no hi ha connexió, no hi ha sintonia. Sense l'Esperit Jesús va ser un gran home, un savi, un sant, però no ens arriba aquella connexió amorosa que ens fa dir: Jesús, Fill del Pare, Déu meu.

Sense l'Esperit no hi ha comunitat, no hi ha església. Aquesta és una col·lectivitat multinacional. Engendrada per l'imperi romà en la seva decadència, plural i política, en mans d'homes. Amb l'Esperit hi ha Església, hi ha comunió, reconciliació, eucaristia, fe, esperança, caritat i dons immensos, a pesar dels nostres defectes.

Sense l'Esperit sóc una persona religiosa, culturalment catòlica que intenta seguir uns manaments, que viu en dubte permanent, i que a vegades se sent aclaparada en front de tant de misteri i de tanta negativitat personal.

Gràcies a l'Esperit em reconec com a fill o filla de Déu, estimat del Pare, en comunió amb Jesús, reconciliat, en missió i esperançat en el traspàs decisiu de la meva temporalitat. Sóc una part del gran Temple viu de Déu.

Acció de gràcies.

Descoberta de l'Esperit del Pare i del Fill, tot Amor.

Celebració gran de la Pentecosta

Sentir amb l'Església.

Cor obert a la vida, a la joia, a la saviesa i a l'esperança.

Jesús Renau sj.
